Štev. 12. V Trstu, torek dne 12. januvarja 1915. Letnik XL.

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.
Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.
Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.
Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24·—
za pol leta . . . . . „ 12·—
za tri mesece . . . . . „ 6·—
Za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5·20
za pol leta . . . . . „ 2·60

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.
Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . *mm* po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . *mm* po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 5·—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2·—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.
Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.
Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Ob Nidi zopet večji boji. Napadi in protinapadi na francoskem bojišču

V Vzhodni Prusiji in na severnem Poljskem položaj neizpremenjen. - Ob Nidi prešli Rusi v napad, a so bili povsod odbiti.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ 11. (Kor.) Uradno se objavlja: 11. januarja.

Položaj je neizpremenjen. Na Rusko-Poljskem ob dolnji Nidi, včeraj trdovratni boji. Tu so prešli Rusi v napad in so poskušali na več mestih z znatnimi silami na plitvih krajih čez reko. Bili pa so odbiti povsod s težkimi izgubami. Tekom teh infanterijskih bojev je bil v sosednem ozemlju hud artiljerijski boj, ki je trajal več ur skupaj.

Na ostali fronti se ni zgodilo ničesar bistvenega.

Eni naših poizvedovalnih patrulj se je posrečilo včeraj ponoči, prodreti skozi sovražno pozicijo. Udrla je v zadaj ležeči kraj in dospela do stanovanja sovražnega polkovnega poveljnika. S te drzne akcije se je vrnila patrulja z enim oficirjem in 6 možmi ujetniki.

Ker se je konstatiralo vnovič, da se pripadniki ruske armade poslužujejo avstrijskih uniform, da napadajo potem patrulje ali manjše oddelke, se poudarja vnovič, da se z oficirji in moštvom, ki kršijo na tak način zakone in običaje vojne, ne bo postopalo kakor z vojniki.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer. fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN 11. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 11. januarja.

Vzhodno bojišče.

Položaj v Vzhodni Prusiji in na severnem Poljskem neizpremenjen.

Vsled neugodnega vremena naši napadi na Poljskem, zapadno od Visle, le počasi napredujejo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN 11. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 11. januarja.

Zapadno bojišče.

V okolici Nieuporta in Yperna in južno od se vršili le artiljerijski boji.

Francoski napad pri La Boiselle, severovzhodno od Alberta, se je popolnoma ponesrečil.

Severno od Soissonsa so Francozi, ki so zavzeli le majhen kos naših najsprednejših jarkov, napadli vnovič, a niso izvojevali dosedaj še nobenih uspehov. Boji se nadaljujejo.

V bližini Soupirja se v zadnjih dneh niso vršili nobeni boji.

Vzhodno od Perthesa so naše čete zopet osvojile iztrgani jim kos jarka. Sovražnik je imel težke izgube.

V Argonih so naši napadi napredovali.

V zgornji Alzaciji je bilo v splošnem mirno.

Vrhovno armadno vodstvo.

Vojaški odsek francoske zbornice in delovanje njegovih pododsekov.

PARIZ 10. (Kor.) Vojaški odsek zbornice je sklenil izvoliti več pododsekov, ki naj bi pretresovali vprašanja glede rekrutnega osobja, oboroženja, municije, obleke, prehrane in glede zdravstvene službe.

Odsek je dalje sklenil, da obrne ministrovo pozornost na stanje moštva teritorijalne rezerve v notranji in v armadni zoni.

Francozi nameravajo upoklicati letnik 1917.

PARIZ 10. (Kor.) Kakor poroča list »Temps«, se že razmišlja o uoklicu letnika 1917. Definitivno se o tem še ni sklepalo.

Predsednik podporne komisije za Belgijo o nemških vojakih v Belgiji.

BERLIN 11. (Kor.) »Vossische Zeitung« piše iz Amsterdama: Predsednik podporne komisije za Belgijo, Hover, se je iz svojega potovanja po Belgiji povrnil v London.

»Vaderland« citira iz njegovega poročila sledeče: Nemška zasedna armada daje pomanjkanje trpečim Belgijcem veliko več podpore, kakor se more pričakovati od vojske v vojnem času. Največji del Belgije je zaseden od črnovojnikov, katerih častniki in moštvo, ki so sami iztrgani iz sredine svojih dragih, izkazujejo več sočutja kot marsikateri belgijski vojak. Mnogo častnikov se pridno udeležuje razdeljevanja živil in drugih darov. Za živila, ki jih je komisija pošiljala v Belgijo, se ni nikdar uplačala carina.

Prepoved glede izvoza kakaoa.

LONDON 10. (Kor.) »London Gazette« objobčuje prepoved glede izvoza kakoa v vsa evropska pristanišča v Sredozemskem in Črnem morju, izvzemši ruska, francoska belgijska, španska in portugiška pristanišča. Prepoved glede izvoza čaja se dvigne.

Ubegla francoska oficirja zopet ujeta.

TORGAN 11. (Kor.) Oba francoska oficirja, ki sta v petek pobegnila iz vojnega ujetništva, sta bila včeraj zvečer zopet ujeta.

Odgovor angleške vlade na noto Zjedinjenih držav.

WASHINGTON 11. (Kor.) Besedilo odgovora angleške vlade na noto Zjedinjenih držav je bilo razglašeno včeraj. V obče se je na vse točke, ki so omenjene v noti, razpravljalo v duhu prijateljstva in odkritosrčnosti, kakor je to tudi v noti sami opažati. Iz tega sledi domnevanje, da obstoja glede razsežnosti težkoč amerikanske trgovine od strani Angleške velik nesporazum.

V dokazilo tega navaja angleška nota številke izvoza iz Newyorka v Škandinavijo, Italijo in Holandsko v novembru 1913 v primeri z izvozom v novembru 1914. Vse te številke, izvzemši samo one malo drugačne glede kupčije z Holandsko, dokazujejo, kakor trdi nota, velikansko pomnoževanje izvoza. Izvoz na Dansko je znašal v novembru 1913 558.000 dolarjev, v novembru 1914 pa 7,101.000 dolarjev.

Angleška nota opozarja zato, da je treba ugodni upliv, ki ga je napravila vojna na nekatere velike industrije, n. pr. na bombažno industrijo, pripisovati znižani kupovalni moči Francoske, Angleške in Nemčije.

Nato se raztolmačijo podatki amerikanskega izvoza bakra v nevtralne države, ki vsi kažejo velik napredek, iz česar je sklepati, da je bilo največ bakra namenjenega ne za dotične nevtralne države, temveč za vojno silo, ki ni mogla uvažati direktno. Dalje sledi, da je Angleška pripravljena pripoznati, da se živil ne zaplenja, ako niso namenjena za sovražnika, vendar pa ne more v tem pogledu dati definitivne obljube.

Angleška vlada opozarja na rastočo nevarnost, da postanejo nevtralne dežele, ki meje na sovražna ozemlja, shrambe v velikem stilu za sovražnika. Angleška skuša zato v interesu lastne nacijonalne varnosti ustavljati vse za sovražnika namenjene pošiljatve, ne da bi hotela s tem ovirati dovoz blaga, ki je namenjen nevtralnim državam.

WASHINGTON 11. (Kor.) Angleški odgovor govori o malem številu ladij, ki so prišle pred konfiskacijsko sodišče, katerega odločitve niso neugodne za nevtralne države. Od 4. avgusta do 3. januarja je šlo iz Združenih držav 773 ladij v Skandinavijo, Nizozemsko in Italijo, od katerih jih je prišlo le 53 pred konfiskacijsko sodišče.

Odgovor naglaša nemožnost, da bi se sumljive ladje preiskovalo na odprtem morju. Blago se zamore natančno preiskati le v pristanišču.

Nota naglaša potem, da se bombaževina ne nahaja na kontrebandski listi; da pa je bila Anglija specijalno opozorjena na to, da se baker skriva pod bombaževino, tako da je treba bale vedno pretehtati. Težavno je tudi za Anglijo pošiljanje kavčuka v Združene države, ker ga vojskujoče se države nujno rabijo in ker obstoji sum, da so bile transportirane od začetka vojne iz Amerike velike množine kavčuka.

Nota, ki jo je podpisal državni tajnik Grey, zaključuje, da angleška vlada želi, da za izvoz in konsum ameriškega blaga za nevtralne države ne nastanejo nobene težkoče.

Turčija proti trosporazumu.

Turški uradni komunike o položaju na Kavkazu.

CARIGRAD 10. (Kor.) Neko poročilo glavnega stana pravi:

Rusko časopisje objavlja napačne vesti o turških porazih. Kot odgovor objavlja glavni stan z dne 9. t. m. datirano brzojavko poveljnika kavkaške armade o vojaških operacijah, ki so se vršile tekom zadnjih dveh tednov.

Brzojavka se glasi: Na glavni fronti so zavzele naše čete obvladujoče sovražne pozicije onstran naše meje.

V ozemlju Oltyja in Ardagana so operacije vsled snega in občutnega mraza ustavljene.

Naši oddelki, ki operirajo v Aserbejdšanu, kljub vremenskim neprilikam zasledujejo sovražnika, ki se umika, potem ko smo zasedli Urmijo in Kotur.

Rusi zatrjujejo, da so ujeli divizijskega poveljnika nekega armadnega zbora. Ta vest se dementira. Faktično je neki ruski oddelek v neki ruski vasi napadel vod ranjencev, med katerimi se je nahajal neki divizijski poveljnik. Ta je bil ujet, ostali pa pobiti.

V Iraku sta poskušala včeraj dva angleška infanterijska bataljona, z dvema brzostrelnima gorskima topovoma, v okolici Corne presenetiti taborišče na naši strani borečih se Arabcev, a sta prišla v zasedo, pri čemer sta v dveurnem boju izgubila 125 mož na mrtvih in ranjenih. Arabci so zasledovali sovražnika, ki se je spustil v beg. Na strani Arabcev je bilo kljub temu, da so bili obstreljevani iz kratke razdalje, ranjenih le 15 mož.

Vežbanje nadomestnih čet.

DUNAJ, 11. (Kor.) C. in kr. vojaško poveljništvo na Dunaju je izdalo poročilo o vojnem izvežbanju nadomestnih formacij vojaškega poveljniškega območja na Dunaju, ki se glasi:

Veliki slavni čas, v katerem živimo, neprimerni zgodovinski dnevi, v katerih kljubujeta dva naroda kot jeklena stebra celemu svetu nasprotnikov, so jasen dokaz potrebe nadaljevanja vojaškega delovanja.

Vojaško izvežbanje moža se izvršuje pod normalnimi odnošaji z ozirom na individualnost vsakega posameznika in sicer praktično in teoretično. Traja osem tednov, pri četah kot: kavalerija, artiljerija, pijonirjih in drugih tehniških četah pa razmerno dalj časa. V tem izvežbanju tiči podstava za uporabo vojaka za dobo celega službovanja. Sedaj je izvežbanje nadomestnih čet vseh vrst orožja zelo skrajšano in se vrši zelo intenzivno. To se je lahko zgodilo toliko mirnejše, ker se kot instruktorji porabljajo večinoma že ranjeni častniki in podčastniki, ki so se ne glede na to, da so še sami potrebni počitka in niso še popolnoma okrevali, prostovoljno javili in stavili na razpolago, da bi svoja v vojni pridobljena izkustva uporabili.

Glavni smoter se polaga sedaj na izurjenje v streljanju in na tehniško izurjenje vojaka, kjer pride posebno v poštev vojno streljanje na pripravnih streliščih, kajti dobro izurjena pehota je kraljica vojnih čet. Ona je življenska žila v moderni vojni.

Ponudba društva »Lebende Zielscheiben«, pri katerih naj bi kinematografske slike omogočile streljanje na premikajoče se cilje, se glede uporabe preskuša.

Posebna pozornost se obrača tudi pravi uporabi municije in borenju, formelno eksperciranje pa je omejeno samo na najnujnejšo potrebo.

Pridno se vežbajo tudi kolesarji, smukači, jezdeci za javljenja. Nadalje se obrača skrb trenaži v marširanju. Vojaki se urijo v postavljanju vojnih prebivališč, v vojnem kuhanju i. t. d. Posebne vrednosti je tudi tehniško izvežbanje čet z ozirom na izkustva v sedanji svetovni vojni, kakor na primer: kako se treba zakopati, kako se treba zavarovati proti sovražnemu ognju. To vojakom ne bo koristilo samo v njihovi vojaški službi, temveč tudi v poznejšem življenju.

Medsebojni stiki med vojaštvom in civilom postajajo vedno ožji. Velike reči bi se lahko storile, ako bi vojaštvo in civilno prebivalstvo ne hodilo, kakor nekdaj, vsak svoja pota drug poleg druzega, temveč kakor danes, skupno ter ostalo s črno-rumenim trakom, trakom srca in sloge, zvezano za večne čase. Vojaško poveljništvo na Dunaju posveča svojo posebno pozornost izvežbanju častnikov in se neumorno trudi, pospeševati in povzdigniti patrijotične mladinske organizacije in ideje vojaških predšol dozorujočih mladeničev, ozkega stika med vojaštvom in civilom razširjati v najširše mase.

Današnji nemirni časi so nas našli v redki, impozantni slogi. Nočemo mirovati, hočemo se še tesneje okleniti drug druzega ter se združiti v trden, neporušljiv zid v obrano za cesarja in domovino.

Cesarjeva darila ranjenim vojakom.

DUNAJ 11. (Kor) Cesar je daroval v tukajšnjih bolnišnicah se nahajajočim ranjenim vojakom vnovič znatno množino cigar in cigaret.

Baron Salis - Grüsch podlegel ranam.

DUNAJ 11. (Kor.) V eni dunajskih zdravilišč je včeraj dragonski ritmojster Albert Hubert Dietegen baron Salis-Grüsch podlegel ranam, ki jih je dobil dne 20. novembra v nekem junaškem boju na severnem bojišču. Truplo bo pokopano na centralnem pokopališču v rodbinski grobnici.

Povodenj na Ogrskem.

SATORALYA UJHELY, 11. (Kor.) Reka Ronyva, ki teče vztočno od mesta, je vsled velikega deževja izstopila in preplavila nižje ležeče dele mesta. Voda je dala veliko opravila posebno pri vojaški opazovalni bolnišnici. 300 vojakov je bilo tu v rešilni akciji zaposlenih.

K sreči se je že takoj v nastali noči zapazilo, da voda pada. Povodenj je povzročila veliko škode.

Kolera na Ogrskem.

BUDIMPEŠTA 11. (Kor.) V občini Erde je v času od 1. do 4. t. m. zbolelo na koleri 15 oseb. Vsled tega je proglasil minister za notranje zadeve v smislu določil internacijonalne konvencije občino za po koleri okuženo. Da se odstrani razširjenje kolere, so se ukrenile potrebne odredbe.

Cesar Viljem odpovedal reprezentativne dvorne slavnosti.

BERLIN 11. (Kor.) Kakor poročajo listi, je cesar Viljem odredil, da naj odpadejo vse reprezentativne dvorne slovesnosti. Iz tako doseženih prihrankov civilne liste se izroči znaten znesek za dobrodelne namene, posebno za pohabljence in preostale družine.

Za zboljšanje usode naših vojnih ujetnikov v Srbiji.

DUNAJ 11. (Kor.) Kakor poroča »Korrespondenz Wilhelm«, je dalo vojno ministrstvo za zboljšanje usode naših vojnih ujetnikov v Srbiji zopet znaten znesek.

Afera Hodejda.

RIM 11. (Kor.) »Agenzia Stefani« poroča:

Porta je ukazala valiju jemenskemu, naj da Italiji radi dogodka v Hodejdi popolno zadoščenje, vštevši izkazanje časti italijanski zastavi. Preiskava dogodka je že v teku in jo izvršuje posebna komisija v navzočnosti italijanskega konzula.

Genadijev v Rimu.

SOFIJA 11. (Kor.) »Agence tel. Bulgare« poroča: Bivši zunanji minister Genadijev, se poda danes v misiji informativne svrhe v Rim.

Preklicana izvozna prepoved na Bolgarskem.

SOFIJA 11. (Kor.) Ministrski svet je sklenil, da se prekliče izvozna prepoved za sir, krompir, mast in prašiče.

Žitni trg.

DUNAJ 11. (Kor.) Povpraševanje po žitu za kruh živahno, ponudnikov pa malo. Do manjših sklepov je prišlo glede nove koruze, ki so jo plačevali po 10 vinarjev dražje. Nova koruza 10.80—11.60. Vreme mrzlo in oblačno.

VRATISLAVA 11. (Kor.) Pšenica 25.35, rž 21.35, oves 20.60.

Med nemškimi in angleškimi strelskimi jarki.

Kakor smo že poročali, je nemško vrhovno armadno poveljstvo strogo prepovedalo prijateljsko občevanje med nemškimi in angleškimi strelskimi jarki, o čemer je bilo objavljeno po listih že toliko lepih dogodbic. Direktni povod za to so bili najbrže božični prazniki, tekom katerih je prišlo na mnogih krajih fronte do zelo prijateljskega zbližanja med Nemci in njihovimi sovražniki. Kako »prisrčni« so postali ti »odnošaji«, kaže jasno neko nemško vojaško pismo, ki opisuje, kako so Nemci in Angleži praznovali skupno božične praznike.

»Hočem opisati,« piše dotični vojak, »kolikor bo pač šlo, kako smo preživeli tu v strelskih jarkih, v neposredni bližini Angležev, božične dneve. V vsaki luknji je bilo po deset mož in en podoficir. V sredi je stalo malo božično drevesce, na katerem je gorelo par sveč. Vsi smo se posedli okoli drevesca. Prepevali smo božične pesmi in se pogovarjali o ljubi domovini in svojih ljubih. Cela stotnija v strelskem jarku si je postavila tri smreke, jih okrasila s pisanim papirjem in nataknila nanje sveče. Vsak vod je imel torej svoje božično drevesce. Zvečer smo bili poklicani vsi v strelski jarek; vsak je moral prinesti s seboj puško. Podoficir je nato prižgal sveče in postavil drevo iz jarka, tako da so je mogli Angleži dobro videti. Naše domnevanje, da bodo Angleži uničili drevo, se ni izpolnilo. Vladala je smrtna tišina. Počil ni niti en strel. Na dano znamenje je nekaj mož zapelo »Tiho noč«, ostali smo krepko pomagali. Vse so nas porosile solze. Kmalu smo se vrnili vsak na svoje mesto, se še pogovarjali nekoliko časa, potem se pa vlegli k počitku.

Naslednjega dne, 25. decembra smo izmenjali prvo stotnijo v najsprednejši liniji. Sklenili smo, da bomo streljali ta dan, kolikor le mogoče malo. 25. december naj bi bil dan miru in sprave. Tudi Angleži niso imeli nobenega veselja za streljanje, le tuintam je padel kak strel. Proti poldnevu je postajal položaj vedno bolj zanimiv. Par vojakov se je ojunačilo in so stopili iz kritja in pomigali nasprotnikom. Kmalu so nam migali tudi z druge strani. Videlo se je, da nam Angleži niso nič preveč zaupali, kajti dočim je šlo iz našega strelskega jarka že par vojakov na prosto, so pokazali Angleži le glave iz svojih zatočišč. Konečno je šinilo enemu naših vojakov na misel, naj se pošlje posebnega odposlanca k Angležem s prošnjo, da bi nam dovolili, da pokopljemo naše pred jarkom mrtve rojake. Dotičnik, ki se je ponudil zato, je takoj splezal iz jarka in šel proti Angležem. Na pol pota je obstal in pomigal Angležem. Končno se je res pojavil neki angleški oficir, ki nam je našo prošnjo takoj uslišal z vso ljubeznivostjo. Oficir je obiskoval v Koelnu trgovsko akademijo in je govoril izvrstno nemščino. Dal nam je tudi par naslovov rodbin, pri katerih je stanoval v Koelnu in s katerimi je stalno dopisoval. Prosil nas je, naj pišemo tjakaj, da je še čil in zdrav.

Kmalu je poskakalo iz jarka vse moštvo in nekaj jih je odšlo k Angležem, ki so tudi že zapustili svoj strelski jarek. Šli so drug drugemu nasproti, si segli v roke in se pogovarjali o raznih stvareh, kolikor je bilo pač mogoče. Dali smo Angležem cigarete, dobili pa smo zato angleške nože in druge drobnarije. Ko smo stali tako v prijetni družbi, zakliče nenadoma neki angleški oficir: »Poglejte si sedaj to sliko. Ali bi ne moglo biti tako vsak dan. Čemu moramo imeti sedaj tako slabe in žalostne božične praznike?«

Mrtvi so bili pokopani in lepo je bilo od Angležev, da so naše mrtve tovariše, ki so padli pred njihovimi strelskimi jarki, sami prinesli do sredine pota, ker smo morali biti od angleškega jarka vedno 10 m oddaljeni. Stvar je postala nato že preveč intimna in vse je moralo nazaj v jarke. Ko smo se razšli, so Angleži obljubili, da dva dni ne bodo streljali in so tudi moško izpolnili svojo obljubo. Tudi mi nismo streljali; tri dni ni padel niti en strel. Zmajevali boste gotovo z glavo, ko boste to čitali, a vendar je vse gola resnica. Tudi jaz sam nisem nikdar niti sanjal, da bi moglo priti kedaj na bojišču do takih prizorov. Toda sedaj smo videli to, kar smo smatrali za popolnoma nemogoče, z lastnimi očmi. Bila je krasna slika miru sredi tega krvavega in strašnega klanja.«

Slučice iz vojne.

Kako je zabodel prijatelja . . . Mlad nemški vojak, ki je odšel prostovoljno na bojišče v Francijo, poroča sledeče o tragični smrti svojega prijatelja, trgovca Puschte:

Zgodilo se je ponoči na predstraži. Dogodek je zahteval življenje mojega hrabrega prijatelja in je bil zame najbolj pretresljiva epizoda med vsemi, kar sem jih doživel tekom te strašne vojne. Že 14 dni se nahajamo vedno v isti poziciji in vsak dan grem z dvema ali tremi tovariši v okolico na poizvedovanje. Vedno vprašam, kdo hoče z mano in vedno se jih priglasi dovolj. Tokrat se je priglasil tudi trgovec Puschte in res sem vzel s seboj njega in še dva druga tovariša. Ostale sem potolažil na jutri. Najprej sem vse tri točno informiral o vsem, kako morajo postopati. Nato smo odšli previdno in oprezno po neki nevarni poti v temno noč. Hotel sem priti do potoka, kjer sem bil prepričan, da ni sovražnika. Toda to pot je prišlo drugače. Sto metrov pred potokom sem rekel Puschti, naj gre 20 metrov na desno in se vleže v svrho varstva. Drugega moža sem poslal na levo. Sam sem se plazil s tretjim previdno proti potoku. Prisluškoval sem neprestano. Vse je bilo mirno. Meter za metrom sva se plazila naprej — kar zaprasketajo z vso silovitostjo strojne puške. Obležala sva, kakor da bi naju zadela strela. Francozi streljajo previsoko. Med strašnim streljanjem, ki je žvižgalo neprestano, sva se plazila kakor želve po vseh štirih nazaj. Bile so strašne minute. Zdele so se mi kakor večnost . . . Tu smo prišli konečno do nekega kritja in rešeni smo . . . Toda nesreča nas je vendarle doletela. Vojak, ki je bil ob moji strani, me je sunil v bok in mi zaklical prestrašeno: »Gospod podoficir, že prihaja eden!« Rekel je, skočil pokonci in že se je zadrl njegov bajonet v levo prsno stran dozdevnega Francoza. Ta se je zgrudil s klicem: »Saj sem vendar jaz!« Ah, ta klic me je zadel tako, da sem si mislil, da mi na mestu poči srce in da mi otrpne kri po žilah: bil je klic, obupni klic mojega prijatelja Puschte. Skočil je proti nama od strani in je najbrže preslišal klic »Stoj!«, vsled česar sva ga imela za sovražnika, posebno, ker si je vzel čelado z glave . . . Vzela sva hropečega tovariša s seboj. Francozi so neprestano pošiljali kroglje za nami, a k sreči niso zadeli. Dvakrat sem s solzami v očeh vprašal prijatelja, če je nevarno ranjen in dvakrat mi je odgovoril: »Ne vem!« Ko pa

sem ga vprašal nato tretjič, je vzdihnil: »Ljubi bog, vse je končano!« V daljavi 600 metrov od Francozov sem dal umirajočemu tovarišu nekaj črne kave. Podpiral sem mu glavo in ga skušal tolažiti, kolikor je pač šlo. Zašepetal je še par besed, tiho, čisto tiho — da jih nisem mogel razumeti. Nato je izdihnil svoje mlado življenje. Spustil sem ga počasi na tla. Poleg njega leži vojak B....., ki ga je v strašni pomoti zabodel, zakriva svoje lice, vpije kakor da bi zblaznel in joka kot nedolžni otrok . . . .

Njegove zadnje besede. Neki nemški list poroča o sledečem pretresujočem dogodku z nemško-ruskega bojišča: Zunaj pred zakopi leži raztrgana ostnata žica, pred njo pa kup mrtvecev. Nedaleč proč leži truplo ruskega vojaka, Poljaka. Izdihnil je, ko je molil, kajti v roki še stiska rožni venec in poleg njega leži okrogel medaljonček s sliko matere božje. Nekoliko korakov od njega leži truplo nemškega vojaka. Tega je zadela smrtonosna kroglja ravno tedaj, ko je pisal svojemu očetu. Ni napisal veliko. Samo besede: »Dragi oče! Zdrav sem . . .«

Domače vesti.

„VEČERNA EDINOST“ izide danes ob 5 in pol popoldne.

Zahvala. Težko mi je najti besed, s katerimi bi se primerno zahvalil vsem, ki so se te dni — pismeno ali ustmeno — toli dobrohotno spominjali moje skromne osebe in še skromnejega delovanja mojega. Dobro se zavedam nerazmerja med obilico in toploto priznavanj in pa resnično vrednostjo svojega delovanja, in ob tej zavesti bi se čutil skoro v nepriliki, da nisem obenem uverjen, da so priznavanja šla v prvi vrsti stvari, ki sem jej — to pa že izjavljam, tudi če bi se zdel radi tega neskromen — služil s poštено voljo in nepremično zvestobo. Še enkrat torej: prisrčna hvala vsem! V povračilo pa ne morem dati druzega, nego zagotovilo, da ostanem za vse te dokaze blagonaklonjenosti iz globine duše hvaležen do zadnjega. Makso Cotič.

Poroka. Minole sobote se je poročil v Celovcu gospod Atilij Primožić z gospico Sofijo Godina, hčerko svetoivanskega rodoljuba, gospoda Frana Godine. Bilo srečno!

Pogreb pok. Antona Foersterja se je izvršil včeraj popoldne. Pred hišo žalosti v ulici Sanita se je zbralo mnogo odličnega občinstva iz tržaških slovanskih krogov. Udeležba bi bila seveda še številneja, da se ni vedelo, da ne bo izprevoda po mestu ter, da prepeljejo zemske ostanke pokojnikove direktno na pokopališče. Pred onim s krsto je vozil voz, ves obložen s krasnimi venci. Med udeleženci smo videli tudi drž. poslanca dr.a Gregorina in Rybařa, dr.a Frana Mandiča, dr.a Egona Stareta (v imenu „Slovanske čitalnice“, katere zvest član je bil pokojnik). Gostje so takoj pred hišo posedli v dolgo vrsto kočij. Ob plošnem ganotju so položili zemske ostanke pok. Antona Foersterja v rodbinsko grobnico, kjer naj uživa po dolgem trpljenju večni mir.

Učitelji-vojaki vabijo vse cenjene tovariše e. tovariše, ter vse znance in prijatelje na odhodnico, ki se priredi v sredo pri Sv. Ivanu v Narodnem domu ob 4. pop.

Zahvala. Hvaležnega srca se obrača tržaška ženska podružnica CMD z iskreno zahvalo do naše vrle „Tržaške posojilnice in hranilnice“. Kakor dobra mati, ki vedno in vedno radovoljno reže kruha svoji nenasitljivi deci, ravno tako nam naša dična „Tržaška posojilnica in hranilnica“ vedno in vedno odpira svoje predale brez mrmranja, ko trkamo na njena vrata in prosimo pomoči za našo deco, zato bodi ji prisrčna hvala za lepi znesek (200 kron), kojega je blagovolila naklonitl nam za našo božičnico. A srčno, iskreno je blagovolila prepustiti popolnoma brezplačno dvorano za dobrodelen koncert in zahvalo naj jej izrečemo posebno še, ker je za obe šolski predstavi. Iz dna srca jej kličemo: Živi, rasti in procvitaj sebi, narodu in nam vsem v pomoč in podporo.

Za odbor tržaške ženske podružnice:

Antonija Slavikova
predsednica.

Dora Vinškova tajnica. **Milka Mankočeva** odbornica.

Prijatelje in znance pok. dr.a Andreja Sosiča obveščamo, da se bo zanj darovala maša-zadušnica na Opčinah v četrtek 14. t. m.. ob 8 zjutraj. — (Openski tramvaj odhaja iz Trsta ob 7.12 zjutraj in prihaja na Opčine ob 7.44.)

Sklepna seja tržaške podružnice CMD za božičnico bo v sredo popoldne ob 4½ v C. M. šoli na Acquedottu št. 20, II. nadstr. Prosim odbornice, da prineso vse tozadevne račune in zapiske. Predsednica.

Vrdeljski Sokol naznanja članicam in članom, da se redna telovadba vrši sledeče dni: ženski naraščaj vsako sredo od 3—4 (prvikrat v soboto od 3—4); moški naraščaj vsako soboto od 4—5; članice vsak četrtek od 8—9, člani vsako sredo od 8—9. Prijajte točno vsi. Načelnik.

Razredna loterija. Žrebanje II. razreda 3 c. kr. razredne loterije se bo vršilo javno v torek dne 19. t. m. in v četrtek dne 21. januvarja 1915. Za oba dneva je določen začetek na 8 uro zjutraj. V četrtek dne 19. januvarja vsujejo pred začetkom žrebanja 4000 zvitkov z zneski dobitkov II. razreda v kolo sreče.

Poštni in brzojavni promet z inozemstvom. Kurz za preračunjevanje poštnih nakaznic, napravljenih v veljavi frankov, v Italijo, se določa od 11. januvarja dalje s 100 franki = 114 kron.

Vlakovni promet na progi Ljubljana-Kamnik. Ravnateljstvo državnih železnic na znanja: Od 15. januarja dalje bo vozila na progi Ljubljana-Kamnik še tretja dvojica osebnih vlakov. Vlak št. 2156 (iz Kamnika ob 1·30 pop., v Ljubljani ob 2·41 popoldne) odpade. Vozila pa bosta vlaka št. 2154 (iz Kamnika ob 9·46 dop., v Ljubljani ob 11 dop.) in št. 2158 (iz Kamnika ob 5 pop., v Ljubljani ob 6·15 zvečer.) V nasprotni smeri bo vozil vlak št. 2157a (iz Ljubljane ob 2·30 pop., v Kamniku ob 3·42 pop.)

Vzajemno društvo in zavarovanje goveje živine na Proseku priredi svoj redni občni zbor v „Gospodarskem društvu“ na Proseku v nedeljo, 17. t. m. ob 1 pop. z sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo tajnika in blagajnika. 2. Raznoterosti.

Dom za rekonvalescente v Ljubljani. Vojna uprava je zgradila na Viču pri Ljubljani dom za rekonvalescente, v katerega se sprejemajo oni ranjeni in bolni vojaki, katerim ni treba več bolniške postrežbe. Tu ostajajo tako dolgo, dokler niso sposobni za službovanje. V tem domu za rekonvalescente se nahaja sedaj 500 mož, ki pripadajo deloma 97 pešpolku, deloma 20. lovskemu bataljonu. Izključno vsi so Primorci. Poveljništvo tega domu za rekonvalescente se je obrnilo na damski odbor vojnopreskrbovalnega urada s prošnjo, da bi poslal tem primorskim vojakom, ki so bili večinoma že vsi v boju ter se borili za domovino, kaj darov. Damski odbor je sklenil staviti poveljništvu svoto 3000 kron na razpolago, da se prej ko mogoče nakupijo potrebščine za čiščenje in perilo, ki ga potrebuje moštvo. Zato se odbor obrača s prošnjo do javnosti, da bi se spomnila teh vrlih vojakov, ki v kratkem odidejo zopet na bojišče, ter jim pomagala, da kmalu okrevajo. Potrebujejo se: škarje, britve, brisalke, žepne rute, gobe, posteljne odeje, ogledala, rjuhe, umivalniki, spalne srajce, krtače itd. Damski odbor prosi vsakogar, ki more podpirati to patrijotično akcijo, da pošlje morebitna darila preskrbovalni upravi avstrijskega Lloyda, ul. Lazzaretto vecchio št. 40.

Za naše vojake na bojišču. Potom okrglavarstva v Kopru so poslali damskemu odboru vojnopreskrbovalnega urada darove v naturalijah in sicer: g.čna Ida Polley, gro-fica Mira Smecchia, Maruča in Pavla Granaticopulo, Lucija in Klara Depangher, Ines in Marija Bonin, Biče, Vlotilde in Rihard Hartmann, Pavla in Vanda Bubnič, Štefa in in Silvija Scopinich; g.a Sossich, Pagnacco, Maiti, Lamothe, od pododborov v Izoli, Portorose, Buzetu, Laništu, Kevatu, ljudske šole Sičiole, župnišča Kaštelir in Milj, samostana v Kopru, ljudske šole Korte, Buzet, Slum, Boljunc, Boršt, Ricmanje in Dolina. Potom imenovanega okrajnega glavarstva so poslali zajčje kože: občina Bergodac, gosp. Rudolf Kregan iz Kopra, benediktinski samostan sv. Onofrija in pošta v Borštu.

Nesrečen žepni tat je 35letni Consolato Sgro, doma iz Porto Salova v Kalabriji, ki pa sedaj biva v Trstu in stanuje v ulici di Crosada št. 11. Ubogi Sgro je bil predsnočnjim ob polidesetih aretiran v kinematografu »Argus«, in sicer na zahtevo Ane Zbonove, ki stanuje v zagati della Corte št. 2. Sgro je namreč v kinematografu sedel tik Zbonove, a med predstavo je večkrat skušal priti z roko v žep Zbonove in jej odnesti novčarko. Zbonova je prvič molčala in molčala je tudi drugič; le umaknila se je, tako, da je mogel Sgro razumeti, da je ona spoznala njegovo igro. Ko je pa Sgro poskušal priti v njen žep še tretjič, je Zbonova pozvala redarja in dala Sgroja aretirati. Na policiji so našli pri njem 334 kron denarja in pa več listkov dobrodelnega odbora za brezposelne, s katerimi listki je kalabrež Sgro, dasiravno je imel pri sebi 334 kron denarja, dobival vsak dan obed in večerjo brezplačno.

Dve petnajstletni sraki. Včeraj ste bili aretirani 15letna Viktorija Daneu in 15letna Evgenija Ferruzzi, prva doma iz Trsta, a druga iz Neapelja ter obe stanujoči v ulici S. Servolo št. 11. Aretirani ste pa bili zato, ker ste okradli tri male, še ne desetletne deklice: eni ste ukradli 2 kroni in 20 vinarjev drobiža, drugi par uhanov, vrednih 6 kron, a tretji par čevljev, vrednih 8 kron. Na policiji ste obe mladi sraki priznali, da sta res okradli one tri deklice, a rekli ste, da niste to storili iz potrebe, temveč le iz lahkomišljenosti.

Na delu zasačena svedrovca. Idoč po ul. sv. Frančiška, je včeraj zjutraj neki redar slišal sumljiv šum v hiši št. 8 te ulice, in sicer v zalogi vina Ivana Tergo. Redar je po drugem svojem kolegu dal takoj pozvati Ivana Tergo, a ko je ta prišel in odprl zalogo, so našli v pisarniških prostorih dva človeka, in sicer 20letnega kovača Karla Buffolinija in 25letnega kotlarja Alojzija Štokavca. Blagajna, nahajajoča se v pisarniških prostorih Tergove zaloge, je bila že načeta. Sicer sta pa aretirana Buffolini in Štokavac priznala, da sta jo hotela prevrtati in oropati. V blagajni je bilo 1500 kron denarja.

Umrli so: Prijavljeni dne 10. t. m. na mestnem fizikatu: Ukmar Edvard, poltretje leto, ul. dell'Industria št. 53; Miheljič Ana, 10 mesecev, ul. della Tesa št. 16; Martinolič Josip, 69 let, ul. dei Piccardi št. 14; Krhne Alojzija, 11 mesecev, ul. sv. Marka št. 35; Battistutta Ana, 16 let, ul. sv. Sergija št. 4; Furlan Gverina, 5 mesecev, Rojan št. 1; Doleš Sofija, poltretjo leto, Barkovlje št. 377; Fonda Ivan, 48 let, Vrdela št. 1336; Žigon Mihael, 76 let, Belvederske stopnjice št. 1; Smerdu Pavel, 63 let, Rojan št. 303; Krečić Lucija, 75 let, Barkovlje št. 267; Förster Anton, 47 let, ul. del Lazzaretto vecchio št. 17; Lamia Emilija, 34 let, ul. N. Machiavelli št. 26. — Prijavljeni dne 11. t. m. na mestnem fizikatu: Korbar Evgen, 7 mesecev, ul. sv. Marka št. 41; Vrabec Marij, 20 mesecev, ul. Calvola št. 6; Medved Angel, 14 dni, ul. Sparcavilla št. 7; Zanier Marija, 21 let, ul. Commerciale št. 44; Velik Marija, osem dni, Vrdela št. 1727; Marušič Ljudevit, devet dni, Vrdela št. 1401. — V mestni bolnišnici dne 7. t. m.: Muravec Andrej, 70 let; Floreani Dominik, 74 let; Gombač Katarina, 82 let; Vidotto Ferdinand, 16 let; Tostan Jordan, 4 leta; Zanese Lucija, 64 let; Agostinčič Ivan, 31 let; Dal Gallo Angela, 9 mesecev; Černigoj Arhangel, 28 let; Schneider Albert, 37 let. — V bolnišnici pri Sv. Mariji Magdaleni dne 8. t. m.: Reich Hermina, 18 mesecev; Marquá Josipina, 30 let.

Okrajno sodišče.

Učinki alkohola.

Andrej Ferlič in njegova žena Katra sta že pozabila na svoje medene tedne. Kajti čeravno sta reveža, ki si v potu svojega obraza služita vsakdanji kruh, sta vendar tudi onadva imela svoje medene tedne, vsaj v tem smilu, da sta prve čase živela v miru in zadovoljno. Pozneje je počasi izginila zadovoljnost, bodisi, da je manjkalo to ali ono njemu ali njej. Vendar pa ni še bilo hudega. Ko se je pa Andrej čez nekaj let udal pijači, je izginil tudi mir. Andrej se je udal alkoholu in je pil ob vsaki priliki: sprva je pil zmerno, a zmernost ga je čimdalje zapuščala. Začel je prihajati domov pijan. Prvekrati je uboga Katra to trpela ter si rekla: »Bolje je, da je malo vinjen, kakor pa da bi bil bolan!« Ko se je pa to začelo le prečesto ponavljati, se je ona tega naveličala in tupatam je naredila Andreju kako popolnoma umestno opazko. Andrej pa v pijanosti ni razumel, da ima njegova žena popolnoma prav. Mnogokrat mu je nesrečnica rekla:

— Zaradi tvojega pijančevanja bodeva še oba nesrečna!

In le malo je manjkalo, da se niso te njene besede uresničile.

Bilo je nekega dne minulega poletja, ko je zopet prišel Andrej domov pijan. Kaj se je in kako se je tedaj zgodilo med njim in ubogo Katro, to nam ni znano drugače, nego iz onega, kar je Andrej sam povedal včeraj pred okrajnim sodnikom.

Ko je Andrej prišel domov, je v hiši nastalo upitje, ki je narastlo do najvišje stopinje. Nazadnje se je začul iz hiše močan krik in obenem, kakor bi bilo nekaj težkega padlo na tla. Nato je postalo popolnoma tiho: niti glasu ni bilo več čuti iz hiše. Dobro uro pozneje so se pa odprla hišna vrata in iz hiše je stopila Katra: po levem licu, po vratu in po obleki je bila okrvavljena: nad levim ušesom je imela rano, iz katere je curljala kri. Sosedje so pristopili k njej in ona jim je povedala, da jo je ranil mož. Eden sosedov jo je spremil na zdravniško postajo, kjer so ji izprali in obvezali rano, zapisali njeno ime in priimek, značaj rane in tudi način, kako je dobila rano. In kakor vse zapiske o ranah, ki so povzročene po udarcu od tuje roke, so dali tudi ta zapisnik policiji.

In vsled tega se je moral Andrej včeraj zagovarjati pred okrajnim sodnikom zaradi lahke telesne poškodbe.

— Kaj hočete, gospod sodnik! — je rekel potem, ko mu je sodnik prečital ovadbo in ga vprašal, če priznava, da je kriv. česar ga dolži ovadba. — Tisti dan sem prišel pijan domov. Žena me je radi tega zmerjala. Jaz sem njeno pridigo nekaj časa poslušal, ko se je pa vstopila prav pred mene in mi vpila v obraz, da naj me bo sram, sem jo pahnil od sebe. Uboga baba je nato padla in se udarila z glavo ob rob postelje.

— Pa vas ni sram, da ste to napravili? — ga je vprašal sodnik, nakar je Andrej obrnil oči od njega in nekako zmedeno pogledal po sobi okrog.

— Povejte mi, — je nadaljeval sodnik, — vas ni li sram? vam ni li žal tega vašega dejanja?

— Ej, žal . . . no, seveda mi je . . . žal . . saj če bi ne bil pijan . . . bi ne bil . . . . No, saj je vendar moja baba! — je slednjič izbruhnil Andrej.

Sodnik je nato narekoval zapisnikarju na zapisnik, da obtoženec taji, da bi bil oškodovanko udaril s pestjo, a priznava, da jo je le pahnil od sebe ter da ji ni nameraval storiti nič hudega. Koncem mora zapisnikar še zapisati, da obtoženec obžaluje svoje dejanje.

Nato pa pokliče sodnik Katro, ki je edina priča. V Katri je že oddaleč poznati okoličanko, in to po obleki, po obrazu, po vedenju, po govoru in po raznih drugih znakih. Sodnik ji pove, da ima kot obtoženčeva soproga po zakonu pravico, da ne priča proti svojemu možu. Ženica pa tega ne razume in sodnik se precej muči, da bi ji to razložil. Slednjič jo pa sodnik vpraša:

— Ali hočete, da ga kaznujemo?

— Ježeš Marija — zakliče Katra nato, tega pa ne, ker če kaznujete njega, sem navsezadnje kaznovana tudi jaz.

— Torej mu odpuščate?

— Saj sem mu že odpustila! — je zaključila uboga Katra.

Vspričo tega, da je obtoženec tajil, da bi bil udaril Katro s pestjo, vspričo dejstva, da Katra ni hotela pričati proti svojemu možu in vsled tega, da je oškodovanka obtoženca odpustila, se je sodnik omejil le nato, da je obtoženca podelil ukor, kakor za take slučaje določa kazenski zakonik. Ukor se je pa glasil v svojem bistvu: »Ljubite svojo ženo, svojo družino, in sovražite alkohol, ki uničuje v vašem srcu ljubezen do nje, do vaše žene!«

— Gospod sodnik! — je zaključila Katra — saj zdaj ga ne pije več!

Bogve, če je res?

Darovi.

— Ob smrti blagega g. A. Foersterja daruje g.a Virginija Furlanova v čast njegovemu spominu K 10 za moško podružnico C. M. D.

— Namesto cvetke na grob gosp. Antona Foersterja daruje Edvard Horak za božičnico 30 kron.

— Namesto venca na grob svojega strica Jakoba Butinarja sta darovala nečaka Ciril in Hinko Schmidt svetoivanski podružnici C. M. D. K 10.

CEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Različne meblirane ali prazne sobe, za eno ali dve osebi, kakor tudi meblirano ali prazno stanovanje se oddajo takoj v najemu v sredini mesta. Ugodne cene. — Ulica Commerciale 9 pritličje. 100

200-500 litrov dobro pasteliziranega mleka imam proti pogodbi takoj za oddati. Več pove Ivan Vidmar, Črni vrh nad Idrijo. (9

Kislo zelje I vrste 40 kg K 4·80, 100 kg K 9·—, krastavci, peperoni. Po poštnem povzetju razpošilja Ant. Linek, Znojmo (Znaim) Češko. Eeniki na razpolago. 1239

Gostilna v ulici San Marco št. 35, toči kraški teran prve vrste po kron 1·04 ter vipavska in istrska vina. 1229

Due postelji vzmeti, nove žimnice K 86.— Popolna spalna soba z žimnjnami K 290.— V. Fonderia 12, I. 2318

Perfot, urar, ulica Stadion št. 26 II 16

Spretnega stenografa in koncipijenta

sprejme odvetniška pisarna dr.a Mateja Pretnerja in d.ra Frana Brnčića v Trstu, ulica Nuova štev. 13, II. nadstr. Vstop in plača po dogovoru.

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ŠT. 17
Specijalist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
ŠIBKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH.
Sprejema od 11-1 pop. in 3-6 zvečer.
ob nedeljah od 10-1.

TURŠKA G. BIAGGINI - TRST
je nakupila večjo množino
pečene kave
in jo vsled tega prodaja po K 3·60 kg na dom.
Zaloga suhega grozdja, orehov, fig, in svežih sliv.

VELIKA ZALOGA
žita, moke, riža, otrobov, fižola, ovsa ter koruze, in koruzne moke
Po ugodni ceni se dobi
Ulica Koroneo 13 - TRST - Via Coroneo 13
Se toplo priporočam
R. GAMBEL
Telefon 24-03. lastnik.

PODLISTEK

Madame Bovary

Roman. - Spisal Gustave Flaubert.

Doktor je zopet odhajal in mu priporočal strogo dijeto.

»Ne poslušaj ga, fant,« je dejala gospa Lefrancois, »dovolj te je že trpinčil. Kmalu boš ob vso moč. Tu vzemi!«

In prinesla mu je močno juho, kos pečenke ali slanine, včasih tudi kozarček žganja, ki se ga pa ni upal popiti.

Ko je čul gospod župnik, da prede Hipolitu slaba, ga je obiskal. Najprej ga je pouiloval radi njegovega trpljenja, mu nato dejal, da naj se veseli te preizkušnje, ki mu jo je poslal Gospod in da naj ne opusti te prilike, se zopet spraviti z bogom.

»Kajti,« je nadaljeval duhovnik z očetovskim glasom, »ti si doslej zelo zanemarjal svoje verske dolžnosti. Zahajal si zelo poredkoma v cerkev! Tvoje delo in posvetni hrup sta kriva, da si pozabil na svojo dušo. Toda prišla je ura pokore. Nikar ne obupaj; poznal sem velike grešnike, ki so, ko jim je bilo treba stopiti pred sodni stol božji, izprosili njegovo usmiljenje in so umirali dobro pripravljeni. Sicer s taboj ni še tako hudo, toda upam, da storiš tudi ti tako. Saj ti ne bo težko, če izmoliš vsako jutro in vsak večer po en očenaš in »Češčena si Marija«? Stori mi to ljubav! Kajneda, saj mi obljubiš?«

Ubošček mu je obljubil. Župnik je prišel tudi naslednjega dne. Kramljal je z gostilničarko, pripovedoval ji je celo šaljive pripovedke, namigaval z besedami, ki jih Hipolit ni razumel in je pri vsaki ugodni priliki napeljeval pogovor na verske zadeve, pri čemer je navadno zresnil obraz. Znal je vzbuditi tudi v bolniku versko vnemo, kajti Hipolit mu je kmalu obljubil, da se poda na božjo pot čim ozdravi. Župnik mu je odvrnil, da mu to ne bo škodovalo, pač pa koristilo.

Lekarnar se je srdil nad »duhovnikovimi manevri«, trdeč, da škodujejo zdravljenju bolnika, in je pripomnil vdovi Lefrancois: »Pustite ga vendar v miru! Vi škodite njegovemu moralnemu čustvu s svojim misticizmom.«

Toda dobra žena ga ni poslušala. Saj je bil vsega kriv lekarnar. Iz nasprotovanja je postavila h koncu postelje celo posodico z blagoslovljeno vodo in oljkovo vejico.

Vera je pomagala bolniku ravnotoliko kakor kirurgija; prisad se je širil po vsej nogi in je segal do trupla. Naj so dajali Hipolitu še toliko zdravil in obkladkov, mišice so mu razpadale od dneva do dneva, tako da je gospa Lefrancois predlagala, da bi poklicali iz Neufchatela profesorja Caniveta, čemur je Karel pritrdil.

Profesor Canivet, mož petdesetih let, ki je užival dobro ime in ki je bil precej samozavesten, se je jel naravnost smejati, ko je zagledal nogo, ki je bila do kolena popolnoma gnila. Nato je kratko izjavil, da jo bo treba odrezati, in je šel v lekarno, da bi potegnil za ušesa tiste osle, ki so pripravili v ta položaj ubogega bolnika.

Prijel je gospoda Homais za suknjo, ga stresel semintja in se je jel srditi: »To so pariške iznajdbe! To so ideje gospodov iz glavnega mesta! To so iste historije, kakor s škilečimi očmi, kloroformom in vsemi čarovnijami, katere bi morala država enostavno prepovedati! Nekateri hočejo biti modrejši od drugih, napajajo bolnike z zdravili in se potem ne brigajo za posledice! Mi ne nastopamo tako kričeče, kakor ta vrsta učenjakov. Mi smo praktiki, mi zdravimo svoje ljudi in si ne domišljamo, da je treba operirati človeka, ki se počuti izborno. Operirati kruljevo nogo! To je ravno tako, kakor da bi hoteli komu vzravnati grbo.«

Te besede so uplivale na Homaisa zelo mučno, toda skušal je zakrivati svoj neprijetni položaj s prijaznim smehljanjem, kajti ni se hotel spreti z gospodom Canivetom, čigar recepti so včasih segali do njegove lekarne. Tudi ni zagovarjal ubogega Bovaryja in je takrat iz ozirov do svojega podjetja celo zatajil svoje principe in svoje dostojanstvo. (Dalje.)

SIROLIN "Roche"
Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenca
Kdo naj jemlje Sirolin?
1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju. Lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim katarom bronkijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vedušljivi, katerim Sirolin znatno olehča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.
Se dobi v lekarnah